

Opinion, ansee det rettest, at Ændringsforslaget forkastes, og at man bliver staaende ved, hvad der er foreslaaet i Udkastet.

Lehmann: Det var for at udtale mig i samme Retning som det, den ærede sidste Tæler sluttede med, at jeg bad om Ordet. Det kan vistnok i mange Tilfælde være et meget tvivlsomt og vanskeligt Spørgsmaal, hvorvidt Lovgivningen skal tage Hensyn til en bestaaende Opinion. Det er jo ganske vist, at naar man slavisk vil høre sig for enhver Opinion, saa kaster man Lovgivningsmagten i Grans ud iblandt Befolkningen, men det er paa den anden Side lige saa vist, at man tidt kan have Leilighed til at angre, at man ikke har viist en tilbørlig Smødekommen imod stærke Opinionsyttringer. Men nu forekommer det mig, at naar man af Hensyn til Opinionsen vil gjøre Noget, man ikke i og for sig anseer for rigtig, saa maa man dog idetmindste kunne sætte sig ind i den Tankegang, hvorpaa Opinionsen hviler, man maa kunne erkjende et Slags relativ Berettigelse fra et vist Standpunkt, visse Forudsætninger, som man maaskee ikke deler, men dog meget godt forstaaer. Men dette forekommer mig ikke at være Tilfældet her, og mindst forekommer det mig at kunne motivere nogen Opgiven af den Bestemmelse, her er sat i Forslagets § 2, aldenstund Bestemmelsen ikke gaaer ud paa at frembringe Forpagtninger, men det staaer i Enhvers Magt, der deler Opinionsen, uden at spørge Lovgivningen om Tilladelse, at holde sig fri for det Slags Forpagtninger. Enhver, der finder det Slags Forpagtninger fordærvelig og skadelig, og som er Selveier, har det i sin Magt at lade være at bortforpagte. Men at han endog saa skulde kunne forbre, fordi han selv har Utilbøielighed til det Slags Forpagtninger, at en anden Selveier, der ikke deler denne Opinion, men som maaskee finder, at det er en fortræffelig Maade at gjøre sine Rettigheder gjældende paa, naar han f. Ex. derved kan bringe en Pengeværldi ud af Noget, som ellers ikke har Pengeværldi for ham, forbre, at denne skal formenes en saadan Bemyttelse af sin Eiendomsret, dette forekommer mig at være Noget, der ikke kan retfærdiggjøres. Jeg agter altsaa at stemme imod Ud-

valgets Forslag til § 2. Udvalgets andre Ændringsforslag kan jeg meget godt tiltræde, og jeg skal ikke nægte, at naar „fordrive“ her stilles i absolut Modsetning til „dræbe“, saa vil det, aldenstund det er bitterligt, at der er mange andre Maader at skaffe disse Dyr bort paa end just ved at dræbe dem, let blive forstaaet saaledes, at man ikke maatte dræbe Muldvarpe. Jeg skal altsaa ogsaa stemme for Udvalgets Forslag Nr. 8. Derimod brister jeg mig ikke til at tiltage mig nogen bestemt Mening med Hensyn til Spørgsmaalet om Terminen for Tredningen, men naar det fra Regjeringens Side — og det sees jo, at Sagen er nøie overveiet — anføres, at det er den Tid, hvor disse Dyr fortrinsviis kunne være til Nytte, saa synes jeg, at naar man vil faae noget Godt ud af Loven, og det vil jeg, maa man ialtsald indtil videre indbrømme, hvad her forbres. Jeg agter altsaa at stemme for det af Ministeren stillede Ændringsforslag under Nr. 1, men imod det under Nr. 2, imod Udvalgets Ændringsforslag til § 2, men for de øvrige.

Da Ingen videre ønskede at høre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Ænderændringsforslag af Indenrigsrigsministeren til Udvalgets første Ændringsforslag til § 1:

„1ste August forandres til 1ste October“ vedtoges med 27 St. mod 13.

2) Udvalgets Ændringsforslag til § 1 med den veltagne Forandring:

§ 4de Linie udgaae Ordene: „1ste Januar til 1ste October“, og der sættes i Stedet: „1ste Februar til 1ste October“ vedtoges eenstemmigt med 29 St.

3) Sammes Ændringsforslag til samme Paragraph:

§ 9de Linie udgaaer „Kjærhøje“ vedtoges eenstemmigt med 31 St.

4) Sammes Ændringsforslag til samme Paragraph:

§ 9de Linie sættes foran „Ugler“: „Svepsevaager“ vedtoges med 26 St. mod 2.